23/07/2025

23 Ιουλίου εορτάζει ο Προφήτης Ιεζεκιήλ

/ Βίοι Αγίων

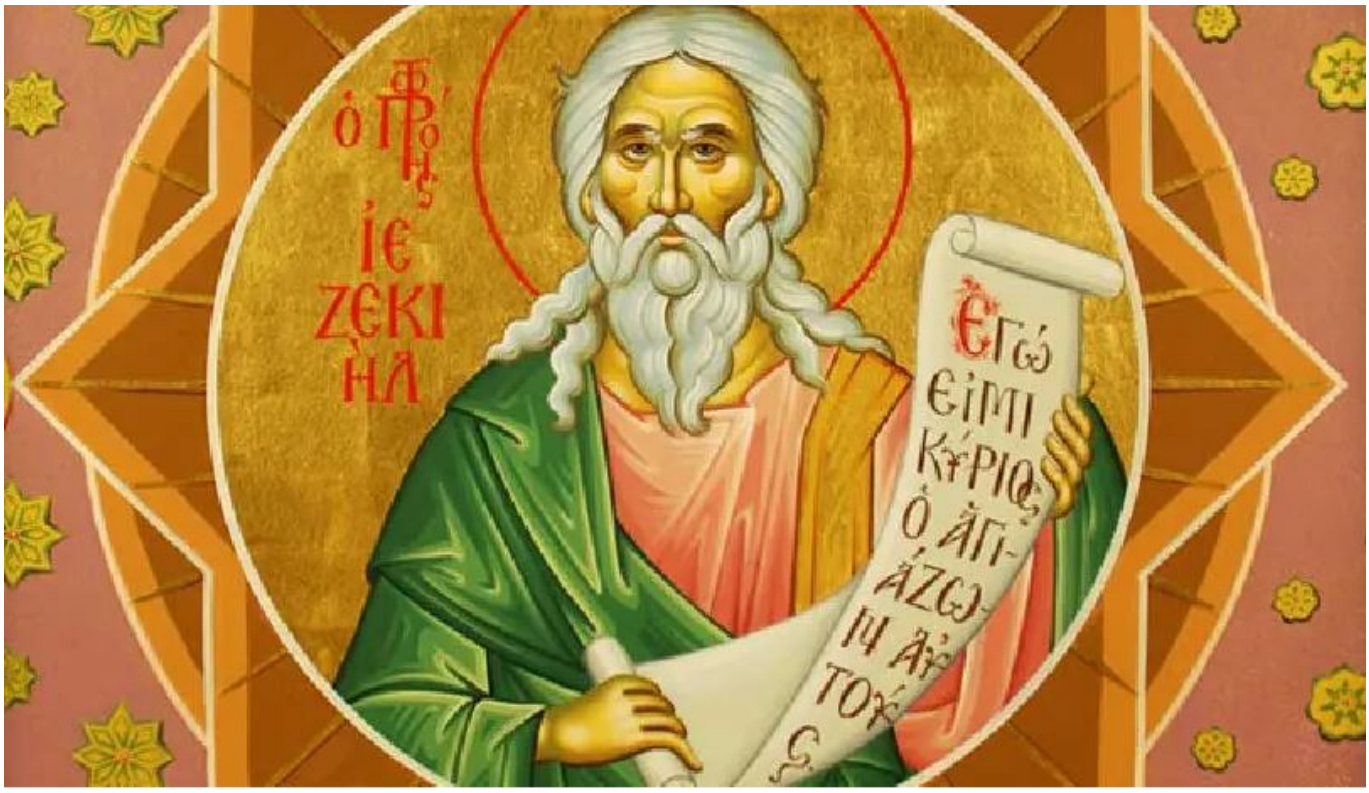

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ ανήκει στην κατηγορία των τεσσάρων μεγάλων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης και αποτελεί μια μεγάλη θρησκευτική προσωπικότητα του Ισραήλ. Σε αυτόν οφείλεται το γεγονός ότι κατά την Βαβυλώνια αιχμαλωσία οι εκτοπισμένοι Εβραίοι δεν έπεσαν στην ειδωλολατρία, αλλά τήρησαν το μωσαϊκό νόμο και τη μονοθεϊστική πίστη τους.

Σύμφωνα με τους βιβλικούς ερευνητές το **όνομα Ιεζεκιήλ** (לאֵקֶזְחִי) μπορεί να σημαίνει «ισχύς (μου) ο Θεός», ή «η ισχύς του Θεού», ή μάλλον προέρχεται από τη ρίζα קֶזְחִי לֵא και σημαίνει «ο Θεός να ενισχύσει (το παιδίον)». Από τη μετάφραση των Εβδομήκοντα του στίχου *«καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεί , τὸν ἱερέα»* (Ιεζ. 1, 3) δεν είναι ξεκάθαρο αν ο Ιεζεκιήλ ήταν ιερέας ή ο πατέρας του. Όμως, οι περισσότεροι μελετητές συμφωνούν ότι ο Ιεζεκιήλ προερχόταν από λευιτική οικογένεια, άρα ήταν και ο ίδιος ιερέας. Ήταν παντρεμένος αλλά η γυναίκα του πέθανε λίγο πριν την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 587-586 π.Χ. από τους Βαβυλωνίους. Δεν γνωρίζουμε αν είχε παιδιά. Ήταν σύγχρονος με τον

προφήτη Ιερεμία, όμως πολύ νεότερός του. Ο Ιεζεκιήλ ξεκίνησε την προφητική του αποστολή όταν εκείνη του Ιερεμία είχε ήδη συμπληρώσει 30 χρόνια.

Κατά τον $7^{ο}$ αιώνα π.Χ. ο **Ιουδαίος βασιλιάς Ιωακείμ** ξεκίνησε μια εξέγερση εναντίον των Βαβυλωνίων. Τότε, ο **βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ Β΄**, κατά την αντεπίθεσή του αιχμαλώτισε τον υιό του Ιωακείμ, Ιεχονία, το 597 π.Χ.. Μαζί με τον Ιεχονία εξορίζονται οι αριστοκράτες και οι ιερείς (μεταξύ των οποίων οι προφήτες Ιερεμίας και Ιεζεκιήλ). Το προφητικό έργο του Ιεζεκιήλ πραγματοποιήθηκε εξ ολοκλήρου στη Βαβυλωνία, δηλαδή στην προσφυγιά. Η κλήση του έγινε κατά το πέμπτο έτος της εξορίας του, δηλαδή γύρω στο 593 π.χ.. Η προφητική του δραστηριότητα διήρκησε μεταξύ 593-573 π.Χ..

Το βιβλίο του Ιεζεκιήλ ξεκινά με το όραμα της δόξας του Θεού που είχε ο προφήτης, ενώ βρισκόταν κοντά στον ποταμό Χοβάρ. Ο Ιεζεκιήλ αναφέρει ότι αυτό που είδε ήταν μόνο ένα ομοίωμα της δόξας του Θεού (Ιεζ. 1, 28) και ενώ οι λεπτές λεπτομέρειες περιγράφουν επιμελώς το όραμα, είναι ξεκάθαρο ότι αυτό που είδε ο προφήτης παραμένει στην ουσία απερίγραπτο. Επειδή ο χώρος δεν μας επιτρέπει να παρουσιάσουμε εκτενέστερα το όραμα, θα προβάλουμε μόνο μερικές ερμηνείες αυτής της θεοσημείας. Έχοντας υπόψη την απόγνωση και την απελπισία του Ιεζεκιήλ για τις αμαρτίες του λαού του, οι οποίες προκάλεσαν το θυμό του Θεού και την εξορία του σε ξένη γη, αυτό το όραμα της δόξας του Θεού έρχεται ως μια παρηγοριά και ανακούφιση. Η παρουσία του Θεού στη Βαβυλώνα δίνει κουράγιο και θάρρος στον νεαρό Ιεζεκιήλ.

Ο προφήτης βλέπει ένα ουράνιο άρμα. Βλέπει τέσσερα ανθρώπινα ομοιώματα, που αργότερα (κεφ. 10) τα ονομάζει Χερουβείμ, να υποβαστάζουν το θρόνο του Θεού. Το κάθε Χερουβείμ είχε τέσσερα ομοιώματα προσώπου ανθρώπου, λιονταριού, βοδιού και αετού, τα οποία έβλεπαν προς τις τέσσερις κατευθύνσεις του ορίζοντα. Επίσης, το κάθε Χερουβείμ είχε τέσσερις φτερούγες. Οι δύο ήταν προς τα πάνω και οι άλλες δύο σκέπαζαν το σώμα τους. Δίπλα από τα Χερουβείμ υπήρχαν τέσσερις τροχοί και ο κάθε τροχός είχε άλλον τροχό μέσα του έτσι ώστε το άρμα μπορούσε να κινηθεί προς όλες τις κατευθύνσεις χωρίς να στρέφονται οι τροχοί. Πάνω από τα Χερουβείμ υπήρχε ένα στερέωμα και πάνω στο στερέωμα ήταν ένα ομοίωμα θρόνου. Ο Ιεζεκιήλ είδε στο θρόνο ένα ομοίωμα ανθρώπου ο οποίος ήταν περικυκλωμένος από απερίγραπτη λάμψη.

Ο Ωριγένης ερμηνεύει το γεγονός ως προτύπωση του **Βαπτίσματος του Κυρίου.** Ο Ιεζεκιήλ, ο οποίος ήταν τριάντα χρονών, βρίσκεται στη όχθες του ποταμού Χοβάρ (παραλληλισμός με τον Ιορδάνη) και ξαφνικά ανοίγουν οι ουρανοί και ακούει τη φωνή του Θεού, ο Οποίος τον αποκαλεί *«υιό του ανθρώπου».* Επίσης, ο Ωριγένης εξηγεί ότι το όραμα του Ιεζεκιήλ συνέβη τον Ιανουάριο, τον ίδιο μήνα που

βαπτίστηκε και ο Κύριος.

Το όραμα της δόξας του Θεού είναι γεμάτο συμβολισμούς γι΄αυτό και υπάρχουν πολλές ερμηνείες. Ο **Άγιος Γρηγόριος ο Μέγας,** πάπας Ρώμης, στις ομιλίες του στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ, οι οποίες είναι ένα εξηγητικό αριστούργημα της πατερικής γραμματείας, εξηγεί ότι τα τέσσερα ομοιώματα ανθρώπων είναι οι τέσσερις **Ευαγγελιστές**: «*και εν τω μέσω ως ομοίωμα τεσσάρων ζώων*. Δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε τι είναι αυτό για το οποίο λέγεται ότι είναι *εν τω μέσω*, είτε των φλογών, είτε της φωτιάς, επειδή αυτά τα τέσσερα όντα, τα οποία είναι, χωρίς αμφιβολία, οι Άγιοι Ευαγγελιστές, ενισχύθηκαν στην πίστη τους δια της ενανθρωπήσεως του Κυρίου και ταυτόχρονα χτυπήθηκαν από πολλές δοκιμασίες δια του πυρός του διωγμού».

Το όλο όραμα του ερχομού του Θεού εν τη δόξη Αυτού, που είχε ο **Ιεζεκιήλ,** μάς παραπέμπει και στη Δευτέρα Παρουσία, όπως ερμηνεύει και πάλι ο Άγιος Γρηγόριος. Η φωτιά που περικλείει τον Θεό είναι σημάδι της κρίσεως και της τιμωρίας των αμαρτωλών. «Για το λόγο αυτό και η Γραφή λέει: *«ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται»* (Α΄ Κορ. 3, 13). Γι΄αυτό ο Ψαλμωδός λέει*: «ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα»* (Ψαλμ. 49, 3). Το ίδιο και ο Απόστολος Πέτρος γράφει: *«Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν ᾗ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται»* (Β΄ Πετρ. 3, 10). Τότε όλοι οι Άγιοι που απαρνήθηκαν ολοκληρωτικά τον κόσμο θα έλθουν ως κριτές, όπως δίκαια προσθέτει: «*εν τω μέσω ως ομοίωμα τεσσάρων ζώων*» ... δια των τεσσάρων Ευαγγελιστών εννοεί το πλήθος των δικαίων, επειδή όλοι όσοι έφτασαν στην τελειότητα μέσα στην Εκκλησία έμαθαν την ορθή πίστη δια του Ευαγγελίου αυτών. Όσοι αναζήτησαν τη σωτηρία τους μέσα στη διδασκαλία του Ευαγγελίου, τότε (στη Δευτέρα Παρουσία) θα είναι ενωμένοι με το Σώμα του, συνδεδεμένοι με τη δόξα Του και θα είναι κριτές μαζί με Αυτόν: *«Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ»* (Ματθ. 19, 28)».

Όσον αφορά τους τέσσερις τροχούς που ήταν κοντά στα **Χερουβίμ** και το ότι ο κάθε τροχός ήταν σαν να είχε άλλο τροχό μέσα του, ο Άγιος Ιερώνυμος αλλά και ο Άγιος Γρηγόριος ο Μέγας καταλαβαίνουν την παρουσία της **Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης.** Το ότι ο ένας τροχός είναι μέσα στον άλλο αυτό δηλώνει ότι μέσα στην Παλαιά Διαθήκη κρύβεται η Καινή Διαθήκη. Ο συμβολισμός της Αγίας Γραφής ως τροχός δηλώνει την ελεύθερη εξάπλωση της διδασκαλίας του **Ευαγγελίου**

σε όλα τα μέρη του κόσμου εκεί όπου το Άγιο Πνεύμα το καθοδηγεί: *«ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῷα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξῄροντο οἱ τροχοί.* ***οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι****· ἐπορεύοντο τὰ ζῷα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ ἐξῄροντο σὺν αὐτοῖς,* ***διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς****. ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξῄροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι* ***πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς****»* (Ιεζ. 1, 19-21).

Ένα σημαντικό στοιχείο που παρουσιάζεται στο βιβλίο του **Ιεζεκιήλ** είναι η προσωπική ευθύνη της αμαρτίας. Μάλιστα ο **Ιεζεκιήλ** είναι ο πρώτος προφήτης που επιμένει επί του θέματος. Μέχρι τον προφήτη Ιεζεκιήλ υπήρχε η αντίληψη της κοινωνικής ευθύνης. Οι αμαρτίες του ενός έφερναν την τιμωρία ολόκληρης της κοινωνίας, η οποία τον ανεχόταν. Με το ξεκίνημα της ζωής των Εβραίων στη διασπορά, την εξορία και την αποδυνάμωση της μοναρχίας, η άμεση προσωπική σχέση μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού άρχισε να έχει αποφασιστικό ρόλο. Υπήρχε μεταξύ των Εβραίων το ρητό που έλεγε ότι επειδή οι γονείς έφαγαν αγουρίδα χάλασαν τα δόντια των παιδιών. Αλλά ο Θεός δια του προφήτη Ιεζεκιήλ λέει προς το λαό: *«υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς ᾽Ισραὴλ λέγοντες· οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν; ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ ᾽Ισραήλ· ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθανεῖται …* ***ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα ἀποθανεῖται****· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρός, οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ· δικαιοσύνη δικαίου ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται»* (Ιεζ. 18, 2-4, 20).

Χωρίς αμφιβολία η πιο σημαντική προφητεία του **Ιεζεκιήλ,** η οποία είναι τόσο αναπαραστατική που εισχώρησε μέσα στη λατρεία της Εκκλησίας και διαβάζεται κάθε χρόνο τη Μεγάλη Παρασκευή στο τέλος της ακολουθίας του **Επιταφίου**, είναι αυτή που αναφέρεται στην ανάσταση των νεκρών, στο κεφάλαιο 37. Το λεγόμενο όραμα των ξηρών οστών είναι ένα από τα λίγα παραδείγματα της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρονται στην ανάσταση των νεκρών στη συντέλεια του κόσμου. Βεβαίως, έχουμε και διάφορες περιγραφές ανάστασης μετά από θαύμα ορισμένων προφητών, π.χ. η ανάσταση του υιού της χήρας από τη Σάρεπτα της Σιδωνίας από τον προφήτη Ηλία (Γ΄ Βασ. 17, 8-24) και η ανάσταση του υιού της Σουμανίτιδας γυναίκας (Δ΄ Βασ. 4, 33-36).

Ο **Ιεζεκιήλ** είναι παρμένος από το χέρι του Θεού και τοποθετείται, *εν πνεύματι,* στη μέση μιας πεδιάδας γεμάτη από ανθρώπινα ξηρά οστά. Ο Θεός ρωτάει τον προφήτη αν αυτά τα οστά μπορούν να ζήσουν. Η λογική απάντηση θα ήταν βέβαια

«όχι». Όμως ο **Ιεζεκιήλ** απαντά *«Κύριε, σὺ ἐπίστῃ ταῦτα»* (Ιεζ. 37, 3). Η απάντησή του είναι διφορούμενη επειδή μπορεί να σημαίνει από τη μια *«Εσύ ήδη γνωρίζεις ότι δεν μπορούν να ζήσουν»* και από την άλλη μπορεί να σημαίνει «Μόνο Εσύ μπορείς να γνωρίζεις τι είναι δυνατόν». Αμέσως μετά ο Θεός του λέει να απευθυνθεί προς τα οστά και να τους προφητεύσει ότι ο Εκείνος θα τα αναστήσει και θα ζήσουν.

Δεν μπορούμε να μην διακρίνουμε την ειρωνεία που κρύβεται πίσω από νόημα του οράματος: για ολόκληρα χρόνια ο προφήτης Ιεζεκιήλ μίλησε και προφήτευσε προς το ζωντανό Ισραήλ, το οποίο όμως αποδείχτηκε τόσο ανίκανο να ενεργήσει και υπακούσει όσο οποιαδήποτε ξηρά οστά, δηλαδή συμπεριφέρθηκαν σαν να ήταν νεκροί. Τώρα βλέπουμε τον Ιεζεκιήλ να απευθύνεται στα ξηρά οστά και αμέσως αυτά υπακούνε *«καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ»* (Ιεζ. 37, 7).

Ακολούθως, ο **Ιεζεκιήλ** βλέπει ότι τα οστά αρχίζουν να έχουν νεύρα, σάρκα και δέρμα, όμως ακόμα δεν έχουν ζωή μέσα τους. Ο Θεός διατάσσει τον Ιεζεκιήλ να απευθυνθεί προς το πνεύμα και να το καλέσει ώστε να εισέλθει μέσα τους και να αναστηθούν. Αυτό το πνεύμα είναι το Άγιο Πνεύμα, το οποίο όχι μόνο δίνει ζωή αλλά έχει τη δύναμη να κάνει τον αναγεννημένο άνθρωπο, στη συγκεκριμένη περίπτωση το λαό του Ισραήλ, πιστό στο Θεό. Το χωρίο *«καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος»* (Ιεζ. 37, 14) είναι παράλληλο με το *«καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε … καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν»* (Ιεζ. 36, 27-28).

Βεβαίως, το όραμα της ανάστασης των ξηρών οστών ήταν μια προφητεία που αφορούσε τον πονεμένο λαό του Ισραήλ που ζούσε εξορισμένος μακριά από την γη των πατέρων του, ένεκα των αμαρτιών του. Εξάλλου στους στίχους 11-14 ο ίδιος ο Θεός ερμηνεύει το όραμα στον Ιεζεκιήλ λέγοντάς του *«υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος ᾽Ισραήλ ἐστι … ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ ᾽Ισραήλ»* (Ιεζ. 37, 11-12). Όμως, όπως ερμηνεύουν και οι Πατέρες της Εκκλησίας, το όραμα έχει και ένα βαθύτερο πνευματικό νόημα. Ο **Άγιος Γρηγόριος Νύσσης** αναφερόμενος στο όραμα του Ιεζεκιήλ γράφει: *«Ὅ τε γὰρ Ἰεζεκιὴλ τῷ προφητικῷ πνεύματι τὸν ἐν τῷ μέσῳ πάντα χρόνον καὶ τὸ ἐν τούτῳ διάστημα ὑπερβάς, ἐπ᾽ αὐτοῦ ἵσταται τοῦ καιροῦ τῆς ἀναστάσεως τῇ προγνωστικῇ δυνάμει καὶ τὸ ἐσόμενον ὡς ἤδη τεθεαμένος ὑπ᾽ ὄψιν ἄγει τῷ διηγήματι»*. Η αρμονική ανασυγκρότηση των οστών μάς παραπέμπει στην **ίδρυση της Εκκλησίας**, η οποία φέρνει μαζί και

ενσωματώνει όλα τα μέλη της ανεξαιρέτως φυλής, γλώσσας και εθνικότητας. Το Πνεύμα το οποίο έφερε ζωή στα νεκρά οστά είναι το **Άγιο Πνεύμα** το οποίο κινείται και ενεργεί μέσα στα μέλη της Εκκλησίας, δια των αγιαστικών πράξεών της.

Η μεγάλη σημασία και η μοναδικότητα του οράματος του Ιεζεκιήλ φαίνεται και από τα λεγόμενα του **Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου:** *«Πολλοὶ γοῦν παρ' ἡμίν ἐγένοντο προφῆται θαυμαστοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων προειπόντες, καὶ οὐδαμοῦ τοὺς ἐρωτῶντας ἐκέλευον τὰ τῶν ἀπελθόντων ἀ νορύττειν ὀστᾶ· ἀλλ' ὁ μὲν Ἰεζεκιὴλ αὐτῶν τῶν ὀστῶν πλησίον ἑστώς, οὐ μόνον οὐ δὲν ἐνεποδίζετο παρ' ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ σάρκας αὐτοῖς καὶ νεῦρα καὶ δέρματα περιθείς , εἰς ζωὴν ἐπανήγαγεν αὐτὰ πάλιν»*.

Τα 9 τελευταία κεφάλαια του βιβλίου (40-48) περιλαμβάνουν το τελευταίο όραμα του Ιεζεκιήλ, στο οποίο παρουσιάζεται μια λεπτομερέστατη περιγραφή του σχεδίου του αποκαταστημένου ναού. Η μεταιχμαλωσιακή κοινότητα των Εβραίων όταν έχτισε τον καινούργιο ναό αγνόησε αυτό το σχέδιο του οράματος του Ιεζεκιήλ. Όμως, είναι ενδιαφέρον το ότι ο Θεός δεν δίνει εντολή να χτιστεί ο ναός όπως τον βλέπει ο Ιεζεκιήλ στο όραμά του. Ο ναός είναι απλά έτοιμος για να δεχθεί μέσα του τον Θεό ως Βασιλιά. Στο κεφάλαιο 44 ο Ιεζεκιήλ βλέπει την ανατολική πύλη του ναού, για την οποία ο Κύριος του λέει: *«ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη»* (Ιεζ. 44, 2). Οι **Πατέρες της Εκκλησίας** ερμηνεύοντας το χωρίο αυτό εξηγούν ότι ο Ιεζεκιήλ προφήτευσε το αειπάρθενο της Θεοτόκου. Για παράδειγμα ο Θεοδώρητος Κύρου γράφει: *«Εἰκὸς δὲ διὰ τούτων ἡμῖν αἰνίττεσθαι καὶ τὴν Παρθενικὴν μήτραν, δι' ἧς οὔτε εἰσελήλυθέ τις, οὔτε ἐξελήλυθεν, ἢ μόνος αὐτὸς ὁ Δεσπότης»*. Επίσης, ο Άγιος Αμβρόσιος στη 42η επιστολή προς τον πάπα Σιρίκιο γράφει: *«Άραγε δεν είναι η Μαρία αυτή η πύλη δια της οποίας εισήλθε σε αυτόν τον κόσμο ο Σωτήρας; Αυτή είναι η πύλη της δικαιοσύνης, καθώς Εκείνος είπε: «πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην» (Ματ. 3, 15). Αυτή η πύλη είναι η κεχαριτωμένη Μαρία, για την οποία εγράφη ότι «Κύριος εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη» (Ιεζ. 44, 2) μετά τον τόκο διότι ως Παρθένος έγινε η σύλληψη και η γέννα»*

Το β**ιβλίο του Ιεζεκιήλ** θεωρήθηκε εξ αρχής εμπνευσμένο και αποτελούσε μέρος των κανονικών βιβλίων της **Παλαιάς Διαθήκης**. Στην **Καινή Διαθήκη** γίνεται παραπομπή στις προφητείες και τους συμβολισμούς του βιβλίου Ιεζεκιήλ. Για παράδειγμα ο καλός ποιμένας (Ιωαν. 10, 2) είναι μεσσιανικός συμβολισμός από τον Ιεζ. 34, 11. Το περιεχόμενο του βιβλίου θεωρείται δύσκολο γι΄αυτό και κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, οι Εβραίοι απαγόρευαν την ανάγνωσή του σε

αναγνώστες που ήταν μικρότεροι από 30 χρονών.

Η Εκκλησία μας τιμά τον προφήτη Ιεζεκιήλ στις 23 Ιουλίου.